

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-13588-012
Otsuse kuupäev	21. jaan 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	ARTSAAD OÜ, 11535603
Tarbija nõue	lepingust taganemine ja ostusumma tagastamine
Asja läbivaatamise aeg	14. jaan 2022

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Kauplejal on kohustus tarbijale tagasi maksta 80,40 eurot.
3. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Otsusega mittenõustumisel võivad pooled vaidlust järkata maakohus, kauplejal tuleb hagi esitamisest teavitada Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit

Asjaolud:

Tarbija ostis 28.04.2020 etendusele "Mees peaks" pileti summas 80,40 eurot. 10.03.2021 pöördus Tarbija raha tagastuse sooviga kaupleja poole seoses sellega, et etendus lükati edasi kuupäevale, mis mulle tarbijale ei sobinud (27.10.2021), lisaks muudeti ka etenduse nimetus (etendus ise on teine), tarbija ei ole sellega ka nõus.

Tänapäevaks on etendus taaskord edasi lükatud kuupäeval 09.04.2022.

Ürituse korraldaja keeldub raha tagastamist argumenteerides, et ta ei tühistanud etendust vaid lükkab edasi, ignoreerides, et pileti osteti teisele etendusele ja kuupäevale.

Tarbija nõuab kauplejalt raha tagastamist pileti eest 80,40 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja komisjonile ei vastanud. Avaldus kauplejale saadetud 01.11.2021 ja meeldetuletus 29.01.2021.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitse seaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Komisjon, olles tutvunud toimikus olevate materjalide ja tõenditega, leiab, et avaldus tuleb rahuldada alljärgnevatel põhjendustel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. VÕS § 8 lg 1 ja § 9 järgi võtavad lepingupooled teineteise suhtes kokkulepitud sisuga kohustusi. Komisjonile

esitatud tõenditest saab järeldada, et poolte õigussuhe põhineb meelelahutusteenuse osutamise (töövõtu) lepingul.

VÕS § 76 lg-te 1 ja 3 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele ning kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal õiges kohas ja õigel viisil.

VÕS §-s 100 sätestatu kohaselt kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sh täitmisega viivitamine.

Pooled sõlmisid töövõtulepingu VÕS 635 lg 1 tähenduses. VÕS § 635 lg 1 kohaselt kohustub töövõtja töövõtulepinguga saavutama teenuse osutamisega kokkulepitud tulemuse (töö), tellija kohustub maksma selle eest tasu. Praegusel juhul kaupleja müüs tarbijale piletid.

Pooled vaidlevad ettemaksu tagastamise üle. Tarbija on seisukohal, et ettemaks kuulub tagastamisele; kaupleja on sidunud raha tagastamise kohustuse kontserdi võimaliku toimumisega tulevikus.

Komisjoni hinnangul tuleb vaidluse lahendamisel lähtuda VÕS §-s 116 (taganemisõigus õiguskaitsevahendina) ettenähtust, kuivõrd tarbija on lepingust taganemisel tuginenud lepingu rikkumisele, so kokkulepitud ajaks väljareklaamitud etenduse ärajätmisele.

Tarbija on omapoolse tasu maksmise kohustuse täitnud, kuid üritust piletites näidatud kuupäeval ei toimunud. Seega jättis kaupleja töövõtulepingu täitmata. Sellega on kaupleja endale lepinguga võetud kohustusi VÕS § 100 tähenduses rikkunud. Uus kontserti aeg ei pruugi tarbijale sobida, mistõttu ei ole tarbijal kohustust nõustuda ürituse toimumisega uuel ajal.

VÕS 101 sätestab õiguskaitsevahendid, mida võlausaldaja võib nõuda, kui võlgnik rikub kohustust, sh taganeda lepingust (VÕS § 101 lg 1 p 4). Vastavalt VÕS § 116 lg-le1 võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine). Oluliseks lepingurikkumiseks loetakse VÕS § 116 lg 2 p 1 kohaselt seda, kui kohustuse rikkumise tõttu jääb kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis. Ürituse ärajäämise tõttu jäi tarbija ilma sellest, mida ta õigustatult kauplejaga sõlmitud lepingust lootis. Kaupleja rikkus lepingut oluliselt VÕS § 116 lg 2 p 1 tähenduses, mistõttu on tarbijal õigus lepingust taganeda ja piletiraha tagasi saada.

RKTKo on kohtulahendis 3-2-1-177-11 p 11 leidnud, et töövõtja ei saa vabaneda vastutusest töö lepingutingimustele mittevastavuse puhul vabandatava rikkumise korral (VÕS § 103) ning VÕS § 642 puhul on tegemist VÕS § 103 lg-s 4 sätestatud erandliku juhtumiga, kus seadus näeb ette lepingupoole kõrgendatud vastutuse, mis tekib vabandatava rikkumise korral ja sellest sõltumatult. Ei ole põhjust, miks analoogia korras ei laiene selline tõlgendus ka siis, kui töövõtja jätab töövõtu lepingu täitmata või viivitab täitmisega. Isegi kui eeldada, et kaupleja rikkus töövõtulepingut vääramatu jõu tõttu ja vääramatu jõu mõju oli piisav selleks, et peatada olukorra kestmise ajal pileti ostnud isikute poolt lepingu täitmise nõude esitamise õigus, siis ei ole rikkumise vabandatavusel mõju kõikidele õiguskaitsevahenditele.

VÕS § 105 alusel säilib võlausaldajal kohustust rikkunud võlgniku suhtes sõltumata rikkumise vabandatavusest lisaks muule lepingust taganemise õigus.

Lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool VÕS § 189 lg 1 esimese lause järgi nõuda lepingu alusel üleantu tagastamist, mistõttu tarbija võib nõuda kauplejalt kogu piletiraha tagasi

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/